

A vállalás még nem minden...

(2. oldal)

Tizenhét alma és a munka

(3. oldal)

Irodalom

(4. oldal)

Szezon előtt

(5. oldal)

Néprajz, szociológia, művészet

(6. oldal)

Sport

(7. oldal)

SZEGEDI

XVI. évfolyam 12. szám
1978. október 9.

Egyetem

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

EGYÜTT HALADNI A MEGYE IFJÚSÁGÁVAL

A csak néhány évre — tanulmányaik elvégzésének idejére — Csongrád megyébe települő egyetemisták, főiskolások közül talán kevesen tudják, hogy az ország legnagyobb „diákmegyéjének” lakói Sa közel 17 ezres diáktársadalom mintegy 6 ezer egyetemista és főiskolás rétegének egyrésze mitagadás úgy távozik e megyéből, hogy az itt töltött évek alatt elég keveset tud meg Szegedről, Csongrád megyéről. Még kevesen vannak közöttük olyanok, akik diákéveik során aktívan bekapcsolódnak a megye ifjúsági mozgalmi életébe. Kik azért nem, mert túlságosan elfoglalja őket az egyetem, a főiskola keretein belüli tevékenység, kik azért nem, mert nem ismerik eléggé a megyei ifjúsági mozgalmi munkához való kötődés lehetőségeit. — Hogyan lehetne ezen változtatni? Erről beszélgetünk a tanév s egyben az új mozgalmi év kezdetén Bódi Györggyel, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkárával.

— Hol a helye, mi lehet a szerepe az itt tanuló egyetemistáknak, főiskolásoknak a megye ifjúsági mozgalmi életében?

— Amikor ezt a kérdést vizsgáljuk, mindig a megye struktúrájának, s a KISZ-munkának alapvető jellemzőiből kell kiindulnunk. Nem szabad szem elől tévesztenünk, hogy a megye 37 ezer főnyi KISZ-tagságában a nyolc általánost végzett tanyai fiatalok, a munkás- és parasztfiatalok, a szakmunkástanulók, a középiskolások, az egyetemisták, főiskolások és fiatal értelmiségiek egyaránt jelentős réteget alkotnak. A megye ifjúsági mozgalmi munkájának legnagyobb szépsége, de egyben nehézsége is, hogy minden rétegnek programot kell biztosítanunk. Nálunk a mozgalmi tevékenység alfája a réteg-munka. Kulcskérdés számunkra, hogy a fiatalság minden rétegének olyan programot adjunk, amivel teljesíthetjük a KISZ IX. kongresszusának határozatát, miszerint valamennyiünk legfonto-

sabb feladata, hogy becsülettel helyt álljunk a munkában, a tanulásban és a haza védelmében.

Ifjúsági mozgalmi munkánk egyik alapvető kérdése, hogy a 6 ezer egyetemistát és főiskolást, akik itt élnek a megyében és képviselnek egy bizonyos szellemi potenciát (s persze alkalmanként mobilizálható munkaerőt is) hogyan tudjuk bekapcsolni a megye életébe, mozgósítani céljaink elérésének érdekében. Fontos, hogy megismerjük velük a megye településszélességeiről eredő gondjainkat, s megnyerjük őket segítségül azok megoldásához. Megyénk az ország legvárosiasabb megyéje (a lakosság 68 százaléka él már városban), s ennek ellenpólusaként ugyanakkor a második legnagyobb tanyás megye (a lakosság 18 százaléka még tanyán él). A megyei ifjúsági szervezet tagjainak 90 százaléka városban KISZ-tag. A városokban tehát nagy a szervezethez, nagyobb a tömegbefolyás, élénkebb a mozgalmi tevékenység, a járásokban viszont sokkal gyengébb. A nem városi alapszervezeteinkben nagyon szükség lenne az erősítésre, az egyetemisták és főiskolások segítségére. Arra, hogy a közös munkában továbbfejlesztjük eddig elért eredményeinket, sikereinket.

— A felsőoktatási intézmények fiataljait milyen területeken és milyen tevékenységekkel lehet és kell elsősorban bevonni a megyei ifjúsági munkába?

— Az egyetemi, főiskolai KISZ-munkának egy csomó olyan területe van, amivel konkrétan bekapcsolódhatnak. Mindenekelőtt a szakmai-tanulmányi munka — mert azt szögezzük le, hogy alapvető kötelességük a tanulás. A pluszként vállalt szakmai tevékenységgel, például a diákköri munkával jobban, konkrétan kötődhetnek a megye gazdasági és tudományos életében soron levő feladatok megoldásához. A megyei KISZ-nek és a szakmai tudományos egyesületeknek —

például a MTESZ-nek, a TIT-nek — közösen törekednünk kell arra, hogy minél előbb és minél szélesebb körben ismertessék meg a diákokkal azokat a témákat, amiknek feldolgozására a megyében igény, szükség van, s vonják is be őket a munkába. E téren az eddigini jobban számítanunk kell a fiatal oktatók segítségére is.

A másik fontos, szinte végtelen lehetőségeket biztosító terület a **közművelődési tevékenység**. A tegyük többet a falu közművelődéséért akciót kell továbbfejlesztni, mégpedig úgy, hogy a diákok elsősorban a falusi fiatalokkal kerüljenek ennek során közvetlen, rendszeres kapcsolatba. Minél többen vállalják például a községekben ifjúsági klubok vezetését vagy irodalmi körök patronálását, gyakrabban lépjenek fel a tanintézetek amatőr művészeti csoportjai a falvakban, tartsanak a szakmájukhoz kapcsolódó témákról ismeretterjesztő, felvilágosító előadásokat a hallgatók. A felsőoktatási intézmények klubjai tartsanak havonta nyitott napot, működjenek együtt munkásklubokkal, s próbálják elérni, hogy minél több dolgozó fiatal járjon klubjaikba.

A munkás és a tanuló ifjúsági réteg kapcsolatainak mind szélesebb körűvé tétele egyébként kiemelten fontos feladat! Jól tudjuk, hogy mindkét fél rendkívül sokat adhat és kaphat egymástól akkor, ha ezek a kapcsolatok igazán kétoldalú tapasztalatcserevé képesek fejlődni. Ezért is szorgalmaznunk kell e téren — természetesen az eddig kialakult formák, a felsőoktatási intézmények és a megyei nagyüzemek — például a DÉLÉP, NKFPV, KSZV közötti kapcsolatok további fejlesztése mellett —mindenekelőtt azt, hogy az egyetemisták és a főiskolások közül **mind többen vegyenek részt a szakmunkásképzést patronáló akcióban**. Kívánatos az lenne, hogy minden egyetem és főiskola **(Folytatás a 2. oldalon.)**

Ragadjatok tollat!

Erre kér benneteket szerkesztőségünk, amikor e felhívásban pályázatot hirdet mindhárom intézmény hallgatói számára az egyetemi élettel kapcsolatos, bármely újságírói műfajban (riport, interjú, glossza, jegyzet, tudósítás, publicisztika) készült cikk megírására, valamint irodalmi és képzőművészeti alkotásokra.

Nem titkolt célunk az írásra, alkotásra serkentéssel, hogy külső munkatársakat, meg házi irodalmárokat, grafikusokat, karikatúristákat verbuváljunk.

Nem rejtjük véka alá azt a szándékunkat sem, hogy anynyi bíráló megjegyzés — unalmas a lap, nem az egyetemistákhoz és főleg nem rólik szól, túl sok benne a protokoll, a felesleges szájtézés, kisujjamból kiráznám az egészét, ha egyszer nekifülnék stb. — után, most nektek adjunk lehetőséget. Az iméntiekben említett célunk — ha megvalósul —, mi tagadás, saját érdekünket szolgálja elsősorban. Itt az ideje hát, hogy bizonyítsatok, miként tudtok ti, meghatározott témakörben és terjedelemben magatokról, gondjaitokról, örömeitekről, egyszerű életetekről írni. Mennyire tudtok a tollal bánni, ha közlésre szánjátok írásműveiteket.

Természetesen segítséget kívánunk nyújtani nektek az alábbi témakörök megjelölésével:

1. Intézmények, kollégiumok élete;
2. A legérdekesebb pillanatok a diákéletből;
3. Egyetemi és főiskolai sportélet;
4. Kulturális rendezvények az egyetemeken és a főiskolán.
5. Versek, tárcák, fotók, grafikák, karikatúrák — bármilyen témáról.

A beküldési határidő: 1978. október 15. (Cím: Szegedi Egyetem Szerkesztősége, Szeged, Dugonics tér 12. 6720.)

Írásaitokat, alkotásaitokat jelleggel küldjétek, s mellékeljétek hozzá egy jelleggel ellátott zárt borítékot nevetekkel és címekkel.

A beérkezett írások közül a legjobbakat a lapban közöljük, beküldőiket a szerkesztőség és az intézmények KISZ-bizottsága jutalomban részesíti.

Kilépve a tanteremből

Aki azt mondja, hogy az egyetemista élete nemcsak szemináriumokból és előadásokból áll, nem sokat mondott. Életének ez a fele mégis a legismertebb, a leginkább köztudott. Érdekesebb kérdés tehát, hogy mivel tölti az időt, miután kilépett a tanteremből.

Például: **hogyan művel, képezi magát, amikor erre semmilyen „adminisztratív kényszer” nincs?**

A probléma márcsak azért is fontos, mert e néhány év alatt

— Színházba jársz?

— Mióta Szegeden vagyok, egyszer sem voltam. Voltam néhányszor Pesten, Egerben, de ezen a területen még lenne mit behoznom.

Inkább otthon

A következő riportalany, K. T. szintén joghallgató. Szemiatómást meglepi a kérdés:

— Művelem-e magam? Olvasok. Beiratkoztam a központi könyvtárba.

— Mire is van neked időm?

nagyobbak a lehetőségek nemcsak a társadalom többségét adó diploma nélküliek, hanem a már végzett szakemberek helyzetével összehasonlítva is. A lehetőségekkel ki-ki belátása szerint él, a végzés után viszont mindenkifől elvárják a sokoldalú tájékozottságot. A meg-megújuló közművelődési kampány tehát nem egészen öncélú.

Elsőben még

Rendszerint úgy kezdődik, hogy az elsőjüket több menetben „kioktatják”. Ők ilyenkor többé-kevésbé komolyan is veszik, azután valahol mégis elvész a lendület.

— Elsős körömben rendszeresen lejártam a klubba. — mondja Gy. P. joghallgató. — Gyöngye volt, kiábrándultam. Azóta nem járok. Inkább moziba megyek vagy olvasok.

— Mit?
— Szakirodalmat például nem nagyon. Ez nemcsak velem van így. Újságok közül a Magyarországot, Élet és Irodalmat, a napilapokat, Szépirodalmat vegyesen. Sorolhatnék divatos neveket, de nincsenek ilyen szempontjaim a válogatásnál.

— A filmeknél sem?
— Szeretem a magyar filmeket, főleg Fábri filmjeit. Nem fenntartások nélkül, de tetszett a 80 huszár is. Megnéztem most ezt a Pókoli tornyot.

— Ennyi az egész?

— Járok moziba. Mióta Szegeden vagyok, kétszer voltam a színházban is.

— Nem túl sok.

— Utána becsukták. Egyébként én Pesthez közel lakom, inkább otthon megyek színházba. Madách, Pesti Színház, Mikroszkóp — ezek előadásaira járok. Az operát meg az operettet nem szeretem, Szegeden meg csak az jó.

Hetekig semmi

A Szegedi Nemzeti Színház tehát nem áll a népszerűségi listák élén. Nem csak a jogászoknál van így, ez az eladott bérletek száman is lemérhető. Csakúgy, mint az M. P. fizikussal folytatott alábbi párbeszéd:

— Nem voltam, nem is megyek oda, nem is érdekel. Különben is rossz, mint a bűn. Ha végeztém, elmegyek Pestre, ott mégis szedhet valamit magára az ember.

— Például?

— Itt, ha moziba akarsz menni, választhatsz két vagy három limonádé hülyeség között, hetekig semmi nincs, amit érdemes lenne megnézni, ott valahol biztos megy egy normális film. Ha

(Folytatás a 3. oldalon.)

Dér Istvánnak, főiskolánk művésztanárának alkotásaiból tárlatot rendezett szeptember végén a Juhász Gyula Művelődési Központ Szegeden. Látható volt a kiállításon a festőművész Fészek című képe is (amiről a fotómásolatot lapunk számára Balogh Ferenc készítette).

